

mijmering / voegen

Geen mens is hetzelfde. Echt niet! Je hebt voorlopers en achteropsluffers, rozebrillenkijkers en zwartstaarders, jaknikkers en neeschudders, assertievelingen en volgzamen, er zijn teveel soorten en smaken om op te noemen.

Eén wil ik er nog wel aan toevoegen en dat is de voeger. In die categorie heb je ook weer ondersoorten zoals toevoegers, invoegers, vervoegers en samenvoegers, maar de diepere betekenis van voegen heeft vrijwel altijd te maken met het begrip verbinden. Ik ben een voeger. Ik loop niet voorop en niet achteraan, ik kan assertief zijn maar ook meegaand, ik kan overtuigd ja knikken en nee schudden. Een voeger kiest niet voor het een of ander, hij voegt, hij kan niet anders. Voegen is kijken en luisteren, peilen en zoeken, vinden en vormen. Zoek je naar het woord voegen in een woordenboek dan kom je als eerste de metselaar tegen, hij die stenen voegt. Een mooi beeld, zo'n muurtje, dat kan bestaan omdat de bouwstenen door het werk van de voeger bij elkaar worden gehouden. De voor mij mooiste manier van voegen is samen zingen. Jarenlang zong ik alt in een dubbelkwartet. Als alt - middenstem, voeger bij uitstek - was het mijn taak om hoog en laag te verbinden, zodat het bouwwerk in haar stevigste schoonheid kon staan. Het genot van het voegen is de klik van het samenvallen.

Voegers zijn vaak onzichtbaar, maar altijd onmisbaar. Ze zijn de nog ontbrekende noot in het akkoord, waarvan je niet weet dat je 'm mist, maar die het onmiskenbaar compleet maakt. Om in muziektermen te blijven: voegers zijn de mineur en majeur van het bestaan.